

201111869/1/V1.

Datum uitspraak: 4 februari 2013

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht (hierna: de Awb) op het hoger beroep van:

de minister voor Immigratie en Asiel (hierna: de minister),
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Amsterdam, van 17 oktober 2011 in zaak nr. 11/14235 in het geding
tussen:

(hierna: de vreemdeling)

en

de minister.

Procesverloop

Bij besluit van 13 oktober 2010 heeft de minister van Justitie een aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 8 april 2011 heeft de minister het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 17 oktober 2011 heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de minister een nieuw besluit op het gemaakte bezwaar neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister, thans: de staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, hoger beroep ingesteld. Het hogerberoepschrift is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

Overwegingen

1. Onder de staatssecretaris wordt tevens verstaan: diens rechtsvoorgangers.

2. Op 12 september 1963 hebben de Europese Economische Gemeenschap en de Republiek Turkije bij overeenkomst een associatie tot stand gebracht. Bij besluit 64/732/EEG van 23 december 1963 (PB 1964, 217) heeft de Raad van de Gemeenschap de overeenkomst goedgekeurd en bevestigd.

Op 23 november 1970 heeft de Gemeenschap een Aanvullend Protocol (hierna: het Aanvullend Protocol) ondertekend en gesloten. Het is goedgekeurd en bevestigd bij verordening (EEG) nr. 2760 van de Raad van 19 december 1972 (PB L 293). Voor het Europese deel van het Koninkrijk der Nederlanden is het Protocol op 1 januari 1973 in werking getreden.

Ingevolge artikel 41, eerste lid, voeren de overeenkomstsluitende partijen onderling geen nieuwe beperkingen in met betrekking tot de vrijheid van vestiging en het vrij verrichten van diensten (hierna: de standstill-bepaling).

Ingevolge artikel 13 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning slechts ingewilligd, indien internationale verplichtingen of klemmende redenen van humanitaire aard daartoe nopen of met de aanwezigheid van een vreemdeling een wezenlijk Nederlands belang is gediend.

Ingevolge artikel 14, tweede lid, wordt een verblijfsvergunning voor

bepaalde tijd verleend onder beperkingen, verband houdende met het doel waarvoor het verblijf is toegestaan.

Ingevolge artikel 3.30, eerste lid, aanhef en onder a, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: het Vb 2000) kan de verblijfsvergunning, bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000, onder een beperking, verband houdende met het verrichten van arbeid als zelfstandige, worden verleend aan een vreemdeling, die arbeid als zelfstandige verricht of gaat verrichten, waarmee naar het oordeel van de staatssecretaris een wezenlijk Nederlands belang is gediend.

3. In de enige grief klaagt de staatssecretaris dat de rechtbank in de aangevallen uitspraak ten onrechte heeft overwogen, dat hij in het besluit van 8 april 2011 ondeugdelijk heeft gemotiveerd waarom de gevraagde stukken noodzakelijk zijn ter beoordeling van het vereiste van een wezenlijk Nederlands belang. Ook heeft de rechtbank volgens de staatssecretaris ten onrechte overwogen dat hij daarom ondeugdelijk heeft gemotiveerd waarom hij de aanvraag van de vreemdeling niet voor advies aan de minister van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie (hierna: de minister van EL&I) heeft voorgelegd. De staatssecretaris betoogt dat de rechtbank niet heeft onderkend dat de stukken waar hij in de brief van 28 december 2010 om heeft, gevraagd overeenkomen met de stukken die de vreemdeling volgens paragrafen B5/7.3.3 en B5/7.3.4 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: de Vc 2000) moet overleggen. Het ligt volgens de staatssecretaris op de weg van de vreemdeling om met stukken te onderbouwen dat de door hem beoogde arbeid als zelfstandige een wezenlijk Nederlands belang dient en het is aan hem om op grond van die stukken te beoordelen of aan dat vereiste wordt voldaan.

3.1. De staatssecretaris heeft de vreemdeling bij brief van 7 september 2010 in de gelegenheid gesteld om onder meer informatie over de organisatie van de onderneming over te leggen. In die brief is vermeld dat de vreemdeling dit onderdeel van het ondernemingsplan met stukken als vennootschapscontracten, loonstaten, loonaangiften, statuten, arbeidscontracten en bewijsstukken van investeringen moet onderbouwen. De staatssecretaris heeft de vreemdeling bij brief van 28 december 2010 wederom geïnformeerd over de over te leggen stukken en hem in de gelegenheid gesteld om binnen een termijn van twee weken deze stukken over te leggen. De stukken waar de staatssecretaris de vreemdeling om heeft gevraagd komen overeen met de over te leggen stukken vermeld in de paragrafen B5/7.3.3 en 7.3.4 van de Vc 2000 zoals die luiden na inwerkingtreding op 1 april 2011 van het Wijzigingsbesluit Vreemdelingencirculaire 2000, nr. 2011/2.

3.2 Volgens paragraaf B5/7.3.3 van de Vc 2000 dient een vreemdeling, voor een door de minister van EL&I met gebruikmaking van het puntensysteem uit te brengen advies, ter beoordeling van zijn aanvraag ten minste een volledig ondernemingsplan over te leggen dat dient te zijn onderbouwd met de in die paragraaf vermelde stukken. Indien geen of een niet voldoende onderbouwd ondernemingsplan wordt overgelegd, biedt de staatssecretaris een termijn van twee weken om dit verzuim te herstellen.

Indien een vreemdeling, ook na deze termijn, geen of een niet voldoende onderbouwd ondernemingsplan heeft overgelegd wijst de staatssecretaris de aanvraag, zonder voorlegging aan de minister van EL&I voor advies, af omdat niet wordt aangetoond dat met de te verrichten arbeid als zelfstandige een wezenlijk Nederlands economisch belang wordt gediend.

Volgens paragraaf B5/7.3.4 moet het ondernemingsplan in ieder geval blijken geven van informatie over de onderwerpen vermeld in die paragraaf, te weten 'Persoonlijke gegevens', 'Bedrijfsgegevens', 'Juridische zaken', 'Commercieel plan', 'Management plan' en 'Financieel plan'.

Volgens paragraaf B5/7.3.2 kan het puntensysteem in verband met de standstill-bepaling niet worden toegepast op aanvragen om verblijf van Turkse vreemdelingen voor het verrichten van arbeid als zelfstandige en baseert de minister van EL&I zijn adviezen over deze Turkse vreemdelingen daarom op de feitelijke situatie, te weten de op het moment van de aanvraag bestaande (concurrentie)verhoudingen op het specifieke deel van de markt en de werkgelegenheidseffecten.

3.3. De staatssecretaris heeft zich in het besluit van 8 april 2011 op het standpunt gesteld dat de vreemdeling, hoewel hij daartoe in de gelegenheid is gesteld, zijn aanvraag niet met voldoende stukken heeft onderbouwd. Het bedrijf van de vreemdeling is een vennootschap met één andere vennoot, tot welke vennootschap hij volgens het uittreksel van de Kamer van Koophandel op 12 mei 2010 als vennoot is toegetreden, maar volgens de staatssecretaris kan uit de stukken die de vreemdeling heeft overgelegd niet worden afgeleid wat de verdeling is van taken, investeringen en inkomsten tussen de vreemdeling en de andere vennoot en is daarom niet vast te stellen welke bijdrage de vreemdeling persoonlijk aan de vennootschap levert. Volgens de staatssecretaris is daarom op voorhand duidelijk dat de vreemdeling met de overgelegde stukken niet aannemelijk heeft gemaakt dat de door hem te verrichten arbeid als zelfstandige een wezenlijk Nederlands economisch belang dient en is het daarom niet noodzakelijk de aanvraag voor advies aan de minister van EL&I voor te leggen.

3.4. Zoals de Afdeling in onder meer de uitspraak van 29 september 2010 in zaak nr. 200908205/1/V2 (www.raadvanstate.nl) eerder heeft overwogen heeft de staatssecretaris aannemelijk gemaakt dat reeds op 1 januari 1973 vreemdelingen slechts voor toelating voor het verrichten van arbeid als zelfstandige in aanmerking kwamen indien zij met hun aanwezigheid een wezenlijk Nederlands belang dienden en dat een wezenlijk Nederlands belang destijds slechts aanwezig werd geacht indien een vreemdeling met de door hem beoogde bedrijfsmatige activiteit een positieve bijdrage aan de Nederlandse economie leverde. Zodanige bijdrage deed zich slechts voor, indien de betreffende activiteit in een behoefte voorzorg en geen negatieve invloed had op de markteconomie of de werkgelegenheidssituatie.

Uit de uitspraak van de Afdeling van 13 november 2012 in zaak nr. 201203575/1/V1 (www.raadvanstate.nl) volgt dat de documentatievereisten vermeld in de paragrafen B5/7.3.3 en 7.3.4 van de Vc 2000, in aanmerking genomen dat zij betrekking hebben op informatie die thans in het licht van de sinds 1 januari 1973 gewijzigde economische

omstandigheden nodig is voor de beoordeling van de levensvatbaarheid van een onderneming, niet in strijd zijn met de standstill-bepaling.

3.5. Vaststaat dat aanvullende stukken ter onderbouwing van de organisatie van de onderneming ontbreken. Voorts heeft de vreemdeling geen gebruik gemaakt van de door de staatssecretaris geboden gelegenheid om alsnog een volledig onderbouwd ondernemingsplan over te leggen. Het had de vreemdeling genoegzaam duidelijk kunnen zijn dat de stukken waar de staatssecretaris hem om heeft verzocht relevant zijn voor een beoordeling van zijn aanvraag. Mede in aanmerking genomen dat het aan de vreemdeling is om aannemelijk te maken dat hij aan het vereiste van een wezenlijk Nederlands belang voldoet en hij ter beoordeling daarvan ingevolge artikel 4:2, tweede lid, van de Awb, gelezen in samenhang met artikel 3.102, eerste lid, van het Vb 2000, gegevens en bescheiden dient over te leggen, heeft de staatssecretaris in redelijkheid van de vreemdeling kunnen verlangen dat hij stukken overlegt ter onderbouwing van de organisatie van de onderneming, waaruit volgt wat de verdeling is van taken, investeringen en inkomsten tussen de vreemdeling en de andere vennoot. De vreemdeling heeft niet betoogd dat hij daarover niet redelijkerwijs de beschikking kon krijgen. De rechtbank heeft niet onderkend dat de staatssecretaris zich gemotiveerd op het standpunt heeft gesteld dat hij de aanvraag van de vreemdeling gelet op paragraaf B5/7.3.3 van de Vc 2000 terecht niet voor advies aan de minister van EL&I heeft voorgelegd, omdat de vreemdeling het ondernemingsplan, hoewel hij daartoe in de gelegenheid is gesteld, niet met voldoende stukken heeft onderbouwd.

De grief slaagt.

4. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak moet worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal het besluit worden getoetst in het licht van de daartegen in eerste aanleg voorgedragen beroepsgronden, voor zover daarop, na hetgeen hiervoor is overwogen, nog moet worden beslist.

4.1. De vreemdeling heeft zich, ter onderbouwing van zijn betoog dat de staatssecretaris ten onrechte zijn aanvraag niet voor advies heeft voorgelegd aan de minister van EL&I, beroepen op het gelijkheidsbeginsel en hieraan vier positieve adviezen van het onder de verantwoordelijkheid van die minister werkzame Agentschap NL in andere zaken ten grondslag gelegd.

4.2. De staatssecretaris heeft zich, zoals in 3.5. is overwogen, in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat de vreemdeling het ondernemingsplan niet met voldoende stukken heeft onderbouwd en heeft terecht diens aanvraag niet voor advies aan de minister van EL&I voorgelegd. Uit de overgelegde adviezen kan niet worden afgeleid dat in de desbetreffende gevallen onvoldoende stukken zijn overgelegd maar niettemin advies is gevraagd. Gelet hierop heeft de staatssecretaris zich in het verweerschrift in beroep terecht op het standpunt gesteld dat zich geen vergelijkbaar geval voordoet.

De beroepsgrond faalt.

5. Het beroep van de vreemdeling is ongegrond.

6. Voor een proceskostenvergoeding bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 17 oktober 2011 in zaak nr. 11/14235;
- III. verklaart het beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, mr. A.W.M. Bijloos en mr. C.J. Borman, leden, in tegenwoordigheid van mr. J. Willems, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

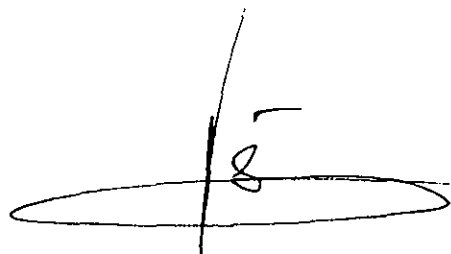
w.g. Willems
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 4 februari 2013

412-760.

Verzonden: 4 februari 2013

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' with a horizontal stroke across it, and a small '8' or similar mark to the right.

mr. H.H.C. Visser